

www.aixmi.gr

Υπολογίζουμε σωστά τη συμβολή των Υπολογιστών στην εκπαίδευση ;

Επανέρχομαι στο θέμα διαδίκτυο-εκπαίδευση , μετά και τη δήλωση της υπουργού Παιδείας, κυρίας Διαμαντοπούλου, η οποία με περισσή αυτοπεποίθηση και περηφάνια μίλησε για το ψηφιακό σχολείο και το ηλεκτρονικό εκπαιδευτικό υλικό που προσφέρει το υπουργείο Παιδείας.

«Οι μαθητές δεν πάνε με άδεια χέρια στο σχολείο», μας καθησύχασε η υπουργός, και εμείς οι απλοί πολίτες τους βλέπουμε να παραμένουν με CD και φωτοτυπίες, σίγουρα όμως για πρώτη φορά στα χρονικά χωρίς βιβλία. Πρόκειται, ως φαίνεται, για ένα πρελούδιο της μελλοντικής αντιμετώπισης της δωρεάν διανομής των σχολικών βιβλίων.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο και λυπηρό ότι έχουμε υπερτιμήσει την ενέργεια του διαδικτύου αδιαφορώντας για την παρ-ενέργεια. Στον διάλογο για την Παιδεία καμία διαβούλευση δεν έγινε αλλά και καμία σχετική μελέτη, φοβούμαι, για τον τρόπο προσφοράς του αγαθού στους μαθητές από τα πρώτα τους « άωρα-άγουρα» βήματα. Το θέμα θεωρείται δευτερεύον, ενώ στην πραγματικότητα είναι καθοριστικό για το σχεδιασμό της εκπαίδευσης όχι μόνον των βασικών βαθμίδων αλλά και της πανεπιστημιακής.

Θα πρέπει, πιστεύω, να προβληματιστούμε σοβαρά πριν εφαρμόσουμε το σύστημα διαδικτυακής διδασκαλίας των μικρών παιδιών, ρίχνοντάς τα άοπλα στον πόλεμο του διαδικτύου, πριν ακόμη διαμορφώσουμε με τον παραδοσιακό τρόπο τη σκέψη και την προσωπικότητά τους.

Στην Τριτοβάθμια, εξάλλου, Εκπαίδευση ελλοχεύει άλλου είδους κίνδυνος, καθώς παρεμποδίζεται η ελεύθερη διακίνηση του ζωντανού διαλόγου και η ανταλλαγή της σκέψης. Το άρθρο ενός ποιητή και πανεπιστημιακού δασκάλου με τίτλο: «Οι αόρατοι κίνδυνοι για τη διδασκαλία και τη σκέψη», βάζει το χέρι εις τον τύπον των ήλων με τις ακόλουθες επισημάνσεις: « 1. η εξαφάνιση της προφορικής διδασκαλίας επιτείνεται λόγω των ζαβλακωτικών πάουερ-πόντ, που υποστηρίζουν τις πανεπιστημιακές παραδόσεις, ενώ εν τοις πράγμασιν εξωθούν συχνά σε άκρατο και άκριτο φορμαλισμό. 2. η επιστημονική σκέψη συρρικνώνεται γενικώς. Τα πανεπιστημιακά μαθήματα αποκτούν ολοένα και αυξανόμενο διεκπεραιωτικό χαρακτήρα, ενώ μια πανεπιστημιακή παράδοση πρέπει να φιλοδοξεί να αποτελέσει διανοητικό και συγκινησιακό συμβάν, που πιστοποιείται εύκολα και αμέσως».

Πικρή είναι η αλήθεια ότι κινδυνεύουμε να μετατρέψουμε το συμβατικό Πανεπιστήμιο σε Ανοικτό Πανεπιστήμιο, καταργώντας την απαραίτητη-ιδιαίτερα στις μέρες μας-ζωντανή επικοινωνία διδάσκοντα διδασκόμενου. Η οικονομία της Ε.Ε. απαιτεί την αντικατάσταση του δασκάλου, της προφορικής διδασκαλίας αλλά και των συγγραμμάτων, των έντυπων δηλαδή βιβλίων. Η πρωτοβουλία αυτή είναι, κατά τη γνώμη μου, εξαιρετικά επικίνδυνη για την παιδεία των νέων, αν βέβαια εννοούμε πνευματική καλλιέργεια και όχι απλή κατάρτιση προκειμένου να αντιμετωπίσουν την αγορά εργασίας, οπότε το σύστημα e-Πανεπιστήμιο ανταποκρίνεται απόλυτα στο στόχο. Στο ίδιο εξάλλου πνεύμα κινείται και η «επιχειρησιακή» νοοτροπία του νέου νόμου για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, η οποία υποβιβάζει τις επιστήμες γενικότερα στο επίπεδο βασικών γνώσεων «κονσέρβας ηλεκτρονικής» και στην ουσία ακυρώνει τις Ανθρωπιστικές Σπουδές.

Θα κλείσω τον προβληματισμό μου με κάτι σχετικό που συμβαίνει στη γειτονική μας Ιταλία και, ίσως, φθάσει και στη χώρα μας με τη γνωστή πάντα καθυστέρηση. Στην Ιταλία, λοιπόν, εδώ και αρκετό καιρό έχει δημιουργηθεί μια κίνηση που προτρέπει τους πολίτες να κλείνουν τόσο τις τηλεοράσεις τους όσο και το Ίντερνετ. Τυχαίο; Δεν νομίζω...

ΣΧΕΤΙΚΟ ΘΕΜΑ

Ήγγικεν η ώρα για «τεχνητή νοημοσύνη»!

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Κυριακή, 11 Δεκέμβριος 2011 22:06 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Δεκέμβριος 2011 22:15

Τα πάντα σήμερα στηρίζονται στις Νέες Τεχνολογίες. Έτσι και στους νέους νόμους για την Εκπαίδευση έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο και, μάλιστα, εντάσσονται στην έναρξη της σχολικής χρονιάς, καθώς το απαραίτητο για τους μαθητές εκπαιδευτικό υλικό δεν είναι έτοιμο.

Οι νέοι από τα πρώτα τους βήματα «πλοηγούνται» στο διαδίκτυο για να εκπαιδευτούν: e-Σχολείο, e-Πανεπιστήμιο. Και απομένει: e-Πολιτική!

Διάβαζα τις προάλλες ότι το Πανεπιστήμιο Στάνφορντ δημιούργησε e-Αμφιθέατρο για 100.000 φοιτητές από όλον τον κόσμο. Οι φοιτητές, τελειόφοιτοι λυκείου μέχρι συνταξιούχοι, θα διδάσκονται online τρία μαθήματα, μεταξύ των οποίων «Εισαγωγή στην Τεχνητή Νοημοσύνη». Η Τεχνητή Νοημοσύνη είναι κλάδος της επιστήμης των υπολογιστών. Τον όρο εισήγαγε ο Αμερικανός επιστήμονας Τζον Μακάρθι. Ευφυή υπολογιστικά συστήματα μιμούνται τον ανθρώπινο τρόπο σκέψης, προσαρμόζονται στο περιβάλλον και γι' αυτό μπορούν να παίρνουν αποφάσεις και να λύνουν προβλήματα.

Στη χώρα μας το τελευταία χρόνια σκεπτόμαστε, διαβουλεύομαστε και αποτέλεσμα δεν βγάζουμε. Μήπως θα πρέπει να αφήσουμε τις μηχανές να δουλέψουν για εμάς; Μπορεί να τα καταφέρουν, και τότε... θα τα έχουμε αλλάξει όλα, θα έχουμε χαράξει μια νέα.. ιστορική περίοδο, αυτήν του "homo technicus".

*Η Καθηγήτρια Στέλλα Πριόβολου είναι πρόεδρος στο Τμήμα Ιταλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.